

Republika Hrvatska
Visoki kazneni sud Republike Hrvatske
Zagreb, Savska cesta 62

Poslovni broj: I KŽ-18/2023-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki kazneni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca mr.sc. Ljiljane Stipišić, predsjednice vijeća te dr.sc. Lane Petö Kujundžić i Snježane Hrupek-Šabijan, članica vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice specijalistice Vanje Petrović, zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optuženog M. H., zbog kaznenog djela iz članka 110. Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj 125/11., 144/12., 56/15. i 61/15. – ispravak, 101/17., 118/18., 126/19. i 84/21., dalje: KZ/11.) odlučujući o žalbama državnog odvjetnika i optuženog M. H. podnesenima protiv presude Županijskog suda u Velikoj Gorici, broj Kzd-2/2022. od 11. travnja 2022. u sjednici vijeća održanoj 17. siječnja 2023.,

p r e s u d i o j e

I Prihvaća se žalba državnog odvjetnika, preinačuje se pobijana presuda u odluci o kazni na način da se za kazneno djelo iz članka 110. KZ/11. za koje je optuženi M. H. prvostupanjskom presudom proglašen krivim, na temelju članka 110. KZ/11. osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 13 (trinaest) godina, u koju kaznu mu se na temelju članka 54. KZ/11. uračunava vrijeme provedeno u istražnom zatvoru od 22. ožujka 2020. do 24. lipnja 2021. te od 15. travnja 2022. pa nadalje.

II Odbija se žalba optuženog M. H. kao neosnovana te se u ostalom pobijanom, a nepreinačenom dijelu potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom broj Kzd-2/2020. od 11. travnja 2022. Županijski sud u Velikoj Gorici, optuženog M. H. proglasio je krivim zbog počinjenja kaznenog djela protiv života i tijela ubojstvom iz članka 110. KZ/11., činjenično i pravno поближе opisanog u izreci prvostupanjske presude, te ga je temeljem članka 110. KZ/11. osudio na kaznu zatvora u trajanju od 9 (devet) godina.

1.1. Na temelju članka 54. KZ/11. optuženom M. H. je u izrečenu kaznu zatvora u trajanju od 9 (devet) godina uračunato vrijeme provedeno u uhićenju i u istražnom zatvoru od 22. ožujka 2020. do 24. lipnja 2021. godine.

1.2. Na temelju članka 148. stavak 1. i 6. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12., – odluka Ustavnog suda, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17. i 126/19., dalje: ZKP/08.), u vezi članka 145. stavka 2. točka 1., 6. i 8. ZKP/08. optuženi M. H. dužan je djelomično naknaditi troškove kaznenog postupka iz članka 145. stavak 2. točka 1. do 6. ZKP/08. u iznosu od 5.000,00 kuna te paušalni iznos od 1.000,00 kuna u roku od tri mjeseca od pravomoćnosti presude kao i trošak punomoćnika oštećene o visini kojih će se donijeti posebno rješenje.

2. Protiv te presude žalbe su podnijeli državni odvjetnik i optuženi M. H. po branitelju D. V. T., odvjetniku u Z.

2.1. Državni odvjetnik se žali zbog odluke o kazni s prijedlogom da se preinači pobijana presuda na način da se izrekne kazna zatvora u duljem vremenskom trajanju.

2.2. Optuženi M. H. žali se po branitelju D. V. T., odvjetniku u Z. zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni s prijedlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje prvostupanjskom sudu.

3. Odgovori na žalbe nisu dostavljeni.

4. Spis je na temelju članka 474. stavak 1. ZKP/08. bio dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

5. Optuženik se žali zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 1. točka 11. ZKP/08., smatrajući da je pogrešno utvrđena narcistička struktura ličnosti optuženiku, jer da je to kriva prosudba vještaka dr. A., a radi se o vještaku koji je u prošlosti liječio okrivljenika te ga nije niti mogao vještačiti u ovom postupku. Optuženik smatra da se prvostupanjski sud nije o tome očitovao te da pobijana presuda nema razloge o odlučnim činjenicama.

5.1. Međutim, suprotno žalbenim navodima presuda prvostupanjskog suda sadrži razloge o svim odlučnim činjenicama pa nije počinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 1. točka 11. ZKP/08. na koje upire optuženik.

6. Prvostupanjski sud je u točkama 14. i 14.1. naveo da je iz provedenog psihijatrijskog vještačenja optuženika i to po psihijatru kao i psihologijskim testiranjem utvrđena struktura ličnosti te nakon iznesene obrane optuženika po provedenom dopunskom psihijatrijskom vještačenju je također utvrđeno po obavljenom ponovljenom razgovoru da su se iskazale crte narcističke strukture ličnosti kroz njegov emocionalan stav, opis vlastitog ponašanja i doživljavanja, kao i kroz korištenje mehanizma obrane i nošenja sa situacijom u kojoj se našao. Naime, žalitelj time osporava vjerodostojnost vještačenje i utvrđenja da je on narcističke strukture

ličnosti i time ističe pogrešno utvrđeno činjenično stanje, o čemu će se odgovoriti u ovoj odluci vezano za tu osnovu pobijanja.

6.1. Također, nije u pravu žalitelj optuženik kada navodi da je vještak dr. A. u prošlosti liječio optuženika i postavljao dijagnozu pa da je zato "nepopravljivo hendikepiran da vještači u ovom predmetu" što se ustvari odnosi na pobijanja odluke zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 3. ZKP/08. jer da je u tijeku rasprave suprotno članku 311. ZKP/08 za vještaka uzeta osoba koja je ustvari trebala biti oslobođena dužnosti vještačenja. Međutim, vještak dr. G. A. ranije nije liječio optuženika, već ga je primio zajedno sa žrtvom u ambulantu za seksualne smetnje te im je naveo da isti nemaju seksualnih problema već bračnih problema pa ih je uputio na bračnu psihoterapiju, pa tako nije bio liječnik optuženiku.

6.2. Dakle, prvostupanjski sud nije počinio bitnu povredu iz članka 468. stavak 1. točka 11. ZKP/08., jer presuda ima razloge o odlučnim činjenicama koji su jasno navedeni, a nije počinjena ni bitna povreda članka 468. stavak 3. ZKP/08., jer nije bilo mjesta primjeni odredbe članka 311. ZKP/08. koja se odnosi na određivanja koje osobe mogu biti vještaci. Niti ispitivanjem presude na temelju članka 476. stavak 1. točka 1. ZKP/08. nisu nađene neke druge povrede na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti.

6.3. Nije osnovana žalba optuženika zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Naime, optuženik nije zadovoljan ocjenom dokaza i to prvenstveno ocjenom vjerodostojnosti iskazivanja vještaka psihijatra dr. G. A. te liječnika vještaka prof.dr.sc. D. M., a drži i da je prvostupanjski sud pogrešno analizirao nalaze i mišljenja vještaka te time pripisao ubojstvo narcističkim crtama ličnosti optuženika, a zanemario je napad žrtve na okrivljenika pa je prvostupanjski trebao zaključiti da je optuženik postupao u nužnoj obrani.

7. Međutim, ispravno je prvostupanjski sud proglasio krivim optuženika da je 22. ožujka 2020. oko 02,10 sati nakon verbalnog sukoba sa svojom suprugom N. H. u namjeri da ju usmrti, s obje ruke ju uhvatio za vrat, snažno stiskao sve dok nije izgubila svijest i srušila se na pod uslijed čega je kasnije preminula. Ispravno je prvostupanjski sud zaključio da je kritične zgone zbog visokog stupnja afektivnog naboja koji proizlazi iz optuženikove narcističke strukture ličnosti, a koji je bio potaknut učestalim žrtvenim predbacivanjem nevjere, zaključavanjem vrata, na kraju pokušajem udaranja po licu, došlo do smanjenja njegovih sposobnosti kontroliranja njegove volje, zbog čega je u jednom trenutku tijekom svađe, pustio žrtvine ruke, uhvatio ju za vrat, koji je stiskao sve dok žrtva nije izgubila svijest. Osnovano prvostupanjski sud zaključuje da je žrtva izgubila svijest, pala na pod koji udarac je čula kćer E., a kasnije je i tijelo žrtve zatečeno na podu sobe.

7.1. Suprotno navodima žalbe prvostupanjski sud u točki 20. analizira obranu optuženika, dovodi je u vezu sa pronađenim ozljedama na tijelu žrtve, iskazu djeteta E. P. kao i bake B. H. iz čega je sud osnovano zaključio da je došlo do svađe između optuženika i žrtve i da je optuženik vikao žrtvi da je "kurva prodana, da samo novce hoće, da je bila sa svima, da je zaprešićka drolja, da to svi znaju, da se sa svima jebala", a žrtva je njemu predbacivala preljub i flertovanje na što je optuženik prije samog događaja rekao da što ako je prilikom odlaska od kuće i bio s tom kurvom.

8. Stoga, prvostupanjski sud ispravno zaključuje da je žrtva pokušala optuženika udariti rukom po licu te da je on to otklonio izmicanjem glave prema vratima, a da je ostala ozljeda oguljotina na području donje usne i iznad gornje usne te da ga je žrtva pokušala s obje ruke uhvatiti za kosu i vući prema dolje, ali se on uspio istrgnuti pa su jedno drugog držali rukama i dalje se svađali. Ispravno je prvostupanjski sud otklonio obranu optuženika da ga je žrtva stiskala s obje ruke za vrat, jer isto ne proizlazi iz fotoelaborata optuženika, kao i nalaza i mišljenja sudskog vještaka iz kojeg je utvrđeno da nije zadobio ozljede koje bi potvrđivale napad žrtve već da je takva obrana ustvari usmjerena k otklanjanju kaznene odgovornosti. Naime, ogrebotina na optuženikovu vratu kao i sve ostale ozljede na tijelu optuženika prema mišljenju sudskog vještaka su tipične i viđaju se kao posljedica obrambenih radnji žrtve, odnosno njezinih pokušaja da rukama odmakne optuženika od sebe te su i krvni podljevi na prsnom košu optuženika povezani s pritiskom jagodica prstiju žrtve u pokušaju odgurivanja optuženika, odupiranjem rukama o njegova prsa dok su oguljotine pripisivane pokušaju žrtve da hvatanjem optuženika za vrat, lice i ruke otkloni njegov hvat oko svoga vrata. S druge strane na tijelu žrtve ostale su brojne ozljede koje potvrđuju da se žrtva branila od gušenja i otimala. Radilo se o krvnim podljevima na ručnom zglobu, na prstima šake po licu, na nogama, na leđima i na vratu.

9. Prvostupanjski sud je ispravno prihvatio kao vjerodostojno, po pravilima struke dano mišljenje liječnika psihijatra, koji je zajedno sa psihologom utvrdio da se kod optuženika radi o narcističkim crtama ličnosti, a što je potvrđeno i ponovljenim razgovorom s ispitanikom upravo kroz njegov emocionalni stava, kroz opis vlastitog ponašanja i doživljavanja, kao i kroz korištenje mehanizma obrane i nošenja sa situacijom. Time je vjerodostojno, jasno i logično mišljenje vještaka da je toga dana došlo do verbalnog sukoba i na koncu je eskalirao fizički sukob, jer je optuženik bio povrijeđen ženinim optužbama i njezinim reagiranjima zbog čega se on našao u emocionalnom stanju u kojem su u manjoj mjeri njegove sposobnosti da upravlja svojom voljom bile smanjene.

9.1. Također, nije u pravu žalitelj optuženik kada navodi da je bilo potrebno putem stručne osobe i vještaka utvrditi osobna svojstva optuženika, kao i činjenicu je li eventualni napad bio podoban da i kod čovjeka prosječnih svojstva dovede do stanja koje se može označiti s obilježjima maha, efekta što bi doveo do mogućnosti razmatranja da se radi o kaznenom djelu usmrćenja, a čime se ustvari bez obzira što ta osnova nije navedena osporava presuda zbog povrede kaznenog zakona iz članka 476. točka 2. ZKP/08.

9.2. Naime, optuženik, gubi iz vida da kazneno djelo usmrćenja, iz članka 112. KZ/11. čini onaj tko usmrti drugog, doveden bez svoje krivnje njegovim napadnim, teškim vrijeđanjem ili zlostavljanjem u stanje dugotrajne patnje, jake razdraženosti ili prepasti, a što ne proizlazi niti iz obrane optuženika. Naime, optuženik je naveo da se nakon verbalnog sukoba nastavio fizički sukob te da je supruga njega uhvatila za vrat i pritisnula, a on je pokušao njezine ruke maknuti sa svog vrata te je svojom rukom udario po licu kako bi ga pustila, ali ga ona nije puštala pa je on nju s obje svoje ruke uhvatio za vrat nadajući se da će ga tako pustiti te da je od tog njenog stiska ruku mutilo mu se pred očima, počeo hvatati zrak, ali držeći jedan drugog za vrat gurali su se po stanu te su se spotaknuli u garnituru u dnevnoj sobi i oboje pali na pod na način da je ona pala na leđa, a on na nju, a koju obranu je ispravno prvostupanjski

sud otklonio obzirom na nalaz i mišljenje sudskog vještaka i ozljede koje je zadobio optuženik i sama žrtva.

10. Stoga je ispravno prvostupanjski sud otklonio da se radi o nužnoj obrani, a nema elemenata da se radi o nekom drugom kaznenom djelu, kako se navodi u žalbi.

11. Naime, navodi žalitelja da je vještak sudske medicine naveo da je hvatanje za vrat optuženika od strane oštećenice bilo zanemarivog intenziteta i trajanja u odnosu na hvatanje za vrat oštećenice od strane optuženika je ispravno u prvostupanjskoj presudi obrazloženo da na optuženikovom vratu od opisanog stiska žrtve nije ostao nikakav trag niti krvni podljev zbog čega je i vještak zaključio da to hvatanje za vrat koje nije ostavilo nikakvih tragova bilo zanemarivog intenziteta i trajanja te je optuženik mogao osjetiti samo nelagodu.

12. Dakle, žalbenim navodima optuženika nisu dovedena u pitanje činjenična utvrđenja i zaključci prvostupanjskog suda, koji je temeljitom, savjesnom i sveobuhvatnom ocjenom dokaza pravilno zaključio da je optuženik počinio kazneno djelo ubojstva. Time nije osnovana optuženikova žalba zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

13. Žaleći se zbog odluke o kazni državni odvjetnik smatra da prvostupanjski sud nije u dovoljnoj mjeri cijenio otegotne okolnosti jer im nije pridao dovoljan značaj, a radilo se o žrtvi koja je majka četvero djece, dok je precijenio olakotne okolnosti, a to je postupanje u stanju smanjene ubrojivosti te dosadašnju kaznenu i prekršajnu neosuđivanost. Ujedno je precijenjeno da je optuženik izbjegavao doći u sukob sa žrtvom, jer je odlazio dva puta od kuće, tek na inzistiranje žrtve uz potporu policije se vratio te da je do ubojstva žrtve došlo trenutnom reakcijom i odlukom za lišenjem života.

14. Optuženik se žali zbog odluke o kazni smatrajući da je prvostupanjski sud pravilno utvrdio olakotne okolnosti, a to je da je živu žrtvu stavljao na bok i pokazivao svoj odnos prema učinjenom kaznenom djelu, a to nije cijanjeno niti analizirano pa je stoga izrečena prestroga kazna.

15. Međutim, u pravu je državni odvjetnik da nije u dovoljnoj mjeri vrednovana otegotna okolnost da se radi o žrtvi koja je majka četvero djece za koje se skrbi te iako su olakotne okolnosti dosadašnja neosuđivanost i smanjena ubrojivost optuženika, one ne mogu u toj mjeri utjecati da kazna za kazneno djelo ubojstva bude preblaga, te je stoga Visoki kazneni sud Republike Hrvatske kod odlučivanja o osudi na kaznu zatvora uzeo u obzir u pravilnom omjeru sve otegotne i olakotne okolnosti te pravilnom primjenom članka 47. KZ/11. uz primjenu članka 51. stavak 1. i 2. KZ/11. osudio optuženog M. H. na kaznu zatvora u trajanju od 13 (trinaest) godina u koju mu je uračunato vrijeme provedeno u istražnom zatvoru temeljem članka 54. KZ/11., od 22. ožujka 2020. do 24. lipnja 2021. te od 15. travnja 2022. pa nadalje. a kako je navedeno pod točkom I izreke ove presude.

15.1. Odluku o kazni razmatrao je ovaj drugostupanjski sud i u odnosu na žalbu optuženika pa je ocijenjeno da je prvostupanjski sud ispravno utvrdio olakotne i otegotne okolnosti, kao i ostale elemente za odmjerenje kazne, a to su stupanj krivnje, svrha kažnjavanja, visina zapriječene kazne te posebno jačinu ugrožavanja

zaštićenog dobra, pobude iz koje je djelo počinjeno, stupanj povrede počiniteljevih dužnosti, način počinjenja, iskrivljene učinke kaznenog djela, prijašnji počiniteljev život, njegove osobne imovinske prilike te njegovo ponašanje nakon počinjenog kaznenog djela, odnos prema žrtvi što sve ukazuje da se ne radi o prestrogoj kazni.

16. Kazna zatvora u trajanju od trinaest godina o ocjeni ovog drugostupanjskog suda je primjerena težini počinjenog kaznenog djela, osobnosti optuženika te se njome može ostvariti zakonom propisana svrha kažnjavanja, stoga je u ovom dijelu valjalo prihvatiti žalbu državnog odvjetnika, dok žalba optuženika u tom dijelu nije osnovana.

17. Slijedom navedenog, a kako na temelju članka 476. stavak 1. točka 2. ZKP/08. nije počinjena povreda kaznenog zakona na štetu optuženika, a o čemu vodi brigu drugostupanjski sud po službenoj dužnosti, na temelju članka 486. stavak 1. i članka 482. ZKP/08. odlučeno je kao u izreci presude.

U Zagrebu 17. siječnja 2023.

Predsjednica vijeća:
mr.sc. Ljiljana Stipišić, v.r.